

Beşinci Mevsim

Şafak Fişek

 epsilon[®]

BİRİNCİ BÖLÜM

Peri

“Birkaç dakika sonra Los Angeles L.A.X havalimanına inmek için alçalmaya başlıyoruz. Şimdi koltuk arkalıklarınızı dik duruma getirip kemerlerinizin bağlı olduğunu tekrar kontrol edin....”

Ön sıradaki koltuklardan birinin cam kenarında oturan genç kadın çok sık gördüğü kötü rüyalarından biri bu anonsla bitince sevindi. Uyanınca dev Boeing uçağında olduğunu anlamasıyla yüzünü sıvazlaması bir oldu. Oturmaktan uyuşan bacaklarını gerdi, sol eliyle ağzının kenarlarını silerken yanında oturan yaşlı karı-kocayla göz göze geldi.

“Umarım sizi rahatsız etmedim. Galiba uzun süre uyudum.”

Sevimli çift başlarını hayır anlamında salladılar. Yaşlı kadın başıyla kocasını işaret ederken söylendi.

“Bizim bey de çok horladı ama siz çok derin uyudunuz kızım.”

“Sen uyurken kendi horultunu duymuyorsun. Neyse küçük hanım, ikimiz adına özür dileriz ama siz bir ara sıkıntı içinde inliyordunuz, uyanmadan az önce.”

“Evet bir rüyaydı galiba, belki de kabus...”

Spor giyimli, yaşlı fakat oldukça bakımlı adam “Rüyalarını süsleyecek başka şeyleri olmalıydı bu güzel genç kadının,” diye düşündü. Uçağa bindiklerinde tanışmış, adının Peri olduğunu öğrenmişlerdi. Pek sohbet etme fırsatı bulamadıkları güzel kadın on dört saatlik yolculuğun çoğunu uykuda geçirmişti ne yazık ki. Sadece yemekler ve ikram sırasında bir iki cümle edebilmişlerdi. İşte o sırada Peri, adının anne ve baba isimlerinin hecelerinin birleşmesinden olduğunu söylemişti karşısındakiler sormadan. Tanıştığı çoğu kişiye bunu yapıyordu. Çocukluğundan beri bu böyleydi, gerçek periden özenilerek seçilmiş bir isim onu hep rahatsız etmişti. Biraz havadan sudan bahsedip sonra tekrar başını cama dayadığı yastığa koyarak gözlerini kapamıştı.

Şimdi inmek üzere olan uçağın içinde sıradan konuşmalar yapılıyordu. Biraz daha bilgi almak için çok zaman yoktu. Adam, genç kadının gizemli yüzünü seyrederek te-laşla sordu. “Hanımla iddiaya tutuştuk siz uyurken, Perizat mıydı anne adınız..? Yoksa Perihan mı..? Yol boyu isim ürettik .”

Sonra Peri’ye kusura bakmamasını söyleyip yaşlılıkta böyle vakit geçirdiklerini anlatmaya başladı ve sorusuna döndü.

“Bence tam da yerini bulmuş bir isim olmuş bu ama onların isimleri nedir?”

“Pervin ve Rifat tı..!”

Yaşlı adam tam, sizin böyle peri gibi olduğunuzu görünce, diyecekken sustu ve yoksa yaşamıyorlar mı diye de sormadı. Ama hafızası yanıltmıyorsa sanki bu isimleri bir yerlerde okumuşluğu vardı.

Karısı durumu kurtarmak için kocasına gözlerini devirerek baktı ve eliyle sus işareti yaptı. Yanındaki kadının dirseğine dokunurken güya durumu kurtaracak soruyu sordu; “Eşiniz mi Los Angeles’ta ?”

“Benim eşim yok teyzecim..!”

Şimdi karısına oh olsun der gibi hınzırca bakan yaşlı adamdı.

Ne tatlı takışıyorlar, ne kadar sevimliler diye düşündü Peri. Uçağa bindikleri anda “L.A.’de okuyan torunlarını ziyarete gittiklerini anlatıp hiç susmamışlardı. Peri, lonuşma uzamasın diye başını yine cama çevirdi ve bembeyaz bulutlara baktı. “Benim ailemde birlikte yaşlanan kimse olmayacak, ne kadar yazık..!” Anne ve babasını kaybettiği o lanet kazadan beri anneanesi Dilşat Hanım’la yaşıyordu ve bekar dayısından başka kimsesi yoktu.

Bulutlardan kurtulup şehrin muhteşem görüntüsü ortaya çıkınca endişe içinde “Ben hangi akla hizmetle buralara geldim, bu işe peki dedim..? Deli miyim..? Bunlar bana göre şeyler mi..?” dedi. Bir iki of poftan sonra kendini sakinleştirmeye çalıştı. Düşündü, ölçtü, biçti, karar verdi. “Belki de bu bana çok iyi gelecek. Sıkıntı dolu kabus gibi rüyalarım bitecek, hayatım renklenecek, ben de eğlenmek istiyorum, benim amacım bu. ‘Bayan Dünya’ olmak değil..”

Son cümle dudakları arasından dökülövermişti. Yaşlı kadın eğildi, onun gözlerinin içine bakarak tane tane konuştu;

“Bayan ne..? Pek anlamadım kızım. Fakat bence sen prensesler gibisin, o kadar güzel ve asilsin ki keşke buralarda bir prense rastlasan.”

Peri, gülümseyerek teşekkür etti ve havaalanını seyre daldı. Ve onlara bir zamanlar bir prens bulduğunu ama onun kurbağaya dönüştüğünü söylemedi.

Gökyüzünde onunla aynı anlarda bir süre sonra yolları ve kaderleri kesişecek başka kadınlar da uçuyordu. “Bayan Dünya” olmak için yarışacak, evli ya da dul ve başarılı dört güzel kadın daha. İşte Peri onlardan biriydi. 2 Haziran 2013 Cumartesi gecesi Bodrum’da finali yapılan bir güzellik yarışmasını izlemeye ısrarla götürülmeseydi bu garip maceraya atılarak onlardan biri olmayacaktı.

Uçağın tekerlekleri piste değdiğinde çıkan kıvılcımlarla aynıydı sanki yüreğinde çakanlar. Çünkü o son sözleri hatırlayınca göğsüne aynı sıcak dalga yayılmıştı. “Belki de Bayan Dünya olursun.”

Bu saçmalığı kafasından atarak yanındaki yaşlı çiftle vedalaştı ve uçağın kapısına doğru yürüdü.

Körükten geçip havaalanına girince doğruca içinde kıymetli emanetlerin olduğu valizlerinin geleceği bölüme gitti ve beklemeye başladı. Uçaktan indiğinden beri olanca dikkatiyle dünyanın dördüncü en büyüğü olan LAX hava alanını inceliyordu. Mimar Sinan Üniversitesi’nden yakın arkadaşı Canan başarılı bir gazeteci olmuştu. Canan İstanbul’da yaşıyordu ama her fırsatta buluşup, sık sık telefonla görüşüyorlardı. Bu meslekte oldukça zor olacağı düşünülse de, Peri’nin hayatta dost bildiği tek insan ve yegâne sırdaşydı Canan. İstanbul Atatürk Havalimanı’na Peri’yi uğurlamaya gelen yarışmanın Türkiye sorumlusu Orhan Bey’den başka bir Canan oradaydı. Zaten başka kimsesi de yoktu. Her zamanki gibi hızlı bıcı bıcı konuşmuştu Canan’ı.

“Orhan Bey, sizce bir sakıncası yoksa Peri'nin bu macerasını yayınlamak istiyorum gazetemde. Bu yarışmayı kimse bilmiyor, bence çok ilgi çekecektir, ne dersiniz..?”

“Benim için çok güzel olur, önümüzdeki yıllarda daha çok genç kadın katılır ve belki de Türk Bayan Dünya'sını yarışmayla seçeriz,diğer pek çok ülkede olduğu gibi.”

Peri tamamen bilgisi dışında gelişen bu saçmalığa son vermek için lafa karışmıştı.

“Canan yine delirdin sanırım..! Ben yazamam, çizerim canım, bunu en iyi sen biliyorsun.”

“Hemen panik yapma güzel arkadaşım, sadece gördüklerini yaz, günlük tut, bu yeter de artar bana.”

“Günlük mü? Brigitte Jones sanıyorsun beni galiba...”
Peri, arkadaşının üzöldüğünü görünce devam etmişti. “Aman tamam olur, denerim ve belki de oyalanırım böylece bu saçma kamp ve yarışma günlerinde.”

“Umarım fırsatın olur yazmaya sevgili Peri,” diyerek konuyu kapatmıştı Orhan Bey.

Gümrükten valizleri hiç açılmadan geçti ancak pasaport girişinde biraz terledi. Parmak izi, fotoğraf çekimi, uzun suallerden sonra ilk anlarda son derece ciddi olan zenci görevli sırtarak aynı yarışma için biraz önce iki güzel bayanın daha geçtiğini söylerken epeden tırnağa Peri'yi süzdü ve “Bence iddialısınız..” deyiverdi dudağını süzüp başını sallayarak. Peri bu sevimli tavrı daha önce hiçbir gümrük kapısında görmemişti. Sevindi ve aynı içtenlikle teşekkür edip yürüdü.

Böylece oldukça moralli girdi anlı şanlı Amerika Birleşik Devletleri kapısından içeri. O andan sonra da hafiflemeye başladığını hissetti. Yepyeni bir ülkede yeni bir

kadın... Pardon, dedi içinden, yeni bir genç kız..! Yarışmaya katılmak için başından nikâh geçmesi gerekiyordu zıfaf değil. Bunu düşünürken yüzüne önce ateş bastı sonra yayılan kocaman gülümsemeyi eskiden olduğu gibi hiç engellemeden adeta sırtarak bu yeni ülkeye adımını attı. Şimdi elinde “Bayan Turkey” yazılı tabelayı taşıyan gençle beraber onları bekleyen lüks araca doğru yürüyorlardı.

Tony, Peri’yi arabaya yerleştirip onu yarım saat önce gelen Bayan Georgia Maya Pawlova ile tanıştırdı ve biraz bekleteceğini söyleyerek tekrar havaalanına girdi. Bu karşıladığı ikinci konuktu Tony’nin bugün ve ağzı kulaklarında yürüyordu. Hawaii’li sörf kiralama şirketinde çalışan genç adam tatilini böyle değerlendirecekti bu yıl. Palm Springs’te yapılan yarışmada uzun yıllardır koruma şefliği yapan Scot ve karısı Liz yakın dostuydu. İzin süresinde çalışacağı bu işi onlar bulmuşlardı. Hem para kazanıp hem de güzel insanlar tanıyacağını söyleyerek aklını çelmişlerdi. Onlar da iki gün sonra burada olacak ve görevlerine başlayacaklardı. Tony, yirmi günlük bir sözleşmeyle bu işe biraz tereddütlü başlamıştı ama dünden beri harika zamanlar geçireceğini hissediyordu yarışma sırasında. Şu andaki işi, gelenlerin otele transfer edilmesiydi. Bugün hepsi de farklı güzelliklerde ama son derece çekici altı yarışmacı karşılaşmıştı. Arabada bekleyenlerden başka gelecek iki yarışmacıyla işi bitecek, transferler tamamlanmış olacaktı. Kasketini çıkarıp uzun saçlarını parmaklarıyla tarayarak düzeltti. Yanık teni, turkuaz renkli boncuk kolyesi, beyaz buruşuk gömleği ve çiçekli bermudasıyla elinde pankart taşımasa da kadınların dikkatini çekebilirdi aslında. Yakışıklı olduğunu biliyor ve kadını bu kadar

bol bir yerde işinin zor olacağını düşünüyordu. Kadınlar otuz- kırk yaşlarında olsalar da değişen bir şey olmadığını tatile gelen yalnız kadınlardan iyice öğrenmişti de Avrupalı kadınların daha soğuk görünüşlerinin altından neler çıkacağını hiç bilmiyordu. Bunları düşünürken iki kadın iki erkekten oluşan bir gurup ona doğru yürüdü. Biraz önde olanı yanına yaklaştı ve Tony'nin elindeki "Mrs. Mexico" yazısına bakarak; "O benim..." dedi. "Adım Dr. Dolores Maria Sanchez."

Tony, fazla çarpıcı bir güzelliği olmayan, orta boylu, biraz sıradan duran Bayan Meksika ve yanındakilere zoraki bir neşeyle gülümsedi. "Hoş geldiniz Dr. Sanchez, dört kişi olduğunuz bana söylenmemiştir fakat hemen bir çözüm bulabilirim."

"Hayır, gerek yok. Beni ve yardımcılarımı alacak bir araç ayarlandı, teşekkür ederim, görüşürüz."

Sayısı belirsiz bagajlarıyla kapıya doğru yürüdü Dolores Maria ve beraberindekiler.

Tony aceleyle arabanın kapısını açtı ve beklettiği için özür dileyerek ön koltuğa geçti, şoföre gidebiliriz dedi. Arkadaki güzel kadınlara döndü. "Mrs. Belgium Atlanta'dan kocasının özel uçağıyla geliyormuş, telefonla arayıp haber verdiler. Mrs. Mexico ise kendisi otele gidecekmiş, bu durumda biz hemen yola çıkabiliriz bayanlar..." Sözü nü bitiremeden hep beraber yanlarından geçip onları bekleyen limuzine doğru giden o garip dörtlüyü, yarışmacı, yardımcısı, modacı ve kuaförü uzaklaşınca kadar gözleriyle takip ettiler.

Sonra Gürcü ve Türk iki güzel kadın birbirine bakıp bu ne iş dercesine gülümsediler. İşte o anda Peri yeni bir dost

ve sırdaş bulduğunu hissetti. Belki de diğer ülkenin yıllarca Osmanlı idaresinde kalması bazı benzerlikler yaratmış olabilirdi. Komşu iki ülke olmalarının da bu yakınlaşmada bir payı vardı.

Arabada çalan güzel müzik ve tatlı serinlikle yolda çok keyifli bir iki saat geçti. Palm Springs'e gelince cadde isimleri dikkatini çekti ve Peri heyecanla; "Frank Sinatra Bulvarı yazıyor," dedi.

"O zaman otelimizin bulunduğu cadde de sizi şaşırtacak Mrs. Turkey. Burada evleri olan ünlülerin adının verildiği pek çok cadde ve bulvar var."

O sırada dümdüz, hiçbir inişi çıkışı olmayan ışıklı caddelelerden birine saptılar. Ortada asılı duran ışıklı tabela hepsinin yüzüne kocaman bir gülümseme yaydı. "Bop Hope Street".

Otel çölün ortasında bir vaha gibi çıktı karşılına. Kilometrelerce devam eden kum tepeliklerinden sonra ışıklar içindeki ve küçük şelalelerin aktığı otelin bahçesine girdiler ve resepsiyon binasının önünde durdular. Peri, Türkiye'deyken oteli internetten araştırdığı için bu güzellik karşısında fazla şaşırmadı ama yine de bu kadarını beklemiyordu doğrusu.

Otele giriş işlemlerinden sonra bir golf aracı içinde bagajlarıyla beraber odasının bulunduğu 13. blok'a geldi. Otel görevlisi ona bu binada alt katta Mrs. Italy ile kalacağını söylemişti.

Peri, 1322 no'lu oda kapısı açılınca; minicik şortu ve vücuduna oturan penye bluzuyla siyah, gür, kıvrıkcık saçlı, güler yüzlü, son derece çekici İtalyan dilberiyile tanıştı.

“Adım Gina, sen de Mrs. Turkey olmalısın.”

“Evet, seninle oda arkadaşı olmak çok güzel olacak .”

Peri, ilk tanıştığı anda bu kadar yakın davranmasına kendi de şaşırarak keyifle gülümsedi.

“Odamız çok güzelmiş.”

“Ben akşam yemeğimi yedim, sen aç mısın..?”

“Uçakta yedim ama belki sonra biraz meyve olabilir. Çok güzel görünüyorlar,” dedi Peri, masada üzerine adı yazılmış bir zarf iliştilmiş olan harika tropik meyveler ve buz kovanındaki beyaz şaraba bakarak.

“ Mektup Jennifer’dan, hoş geldiniz diyor. Sen onu tanıdın mı Mrs. Turkey..?”

“Hayır, henüz tanımadım ama bu arada adım Peri.”

“Aaa çok kolay adın, anlamı ne sizin dilinizde?”

Peri artık her zaman yaptığı gibi anne baba adının ilk hecesi açıklamasını yapmadan “Fairy,” dedi.

“Çok yerinde konmuş bir isim, gerçekten ‘fairy’ gibisin. Sen şimdi istersen düşünüyorum, ben şarap ve meyveleri hazırlıyorum.”

“Olur,” dedi Peri başının içkiyle hiç hoş olmadığını söylemeye çekinerek ve hemen ilave etti. “Buz gibi beyaz şarap bana da iyi gelecek.”

Peri, ılık düşün altında (beyaz şarap iyi gelecek) cümlesini nasıl söylediğini düşünüyordu. Bunun nasıl olduğunu anlamaya çalışırken suyun sıcaklığını tamamen kısararak buz gibi suyun altında kendini kontrole davet etti. Bütün tüyleri havada titrerken; bir taraftan düşünüyordu. “Kendine gel Peri, içinden cin mi çıkıyor yoksa..?”